

TRAUME, DURERI ȘI SINUCIDERI

Cuprins

Trăind paradoxul iubirii.....	9
Cuvânt-înainte	15
E TIMPUL.....	18
ȚIPETE.....	20
TE-AM CUNOSCUȚ.....	21
LAC	27
ATÂRNATĂ.....	28
DIN ÎNTÂMPLARE	30
FLORI ARTIFICIALE	31
GRIJI	33
MORGĂ	34
ETERNUL SUBLIM.....	35
CENZURĂ	37
FRIG ȘI DANDANA	39

SOARE ȘI VERDEAȚĂ.....	40
PIERDERE DE VERSURI.....	41
SCENARIU.....	42
NEBUNIE.....	45
UN SOȚ.....	47
VENIN ȘI BLESTEM.....	48
PE MÂNA STÂNGĂ.....	49
CE AM MAI SCRIS.....	53
BLESTEM.....	57
LA SEMAFOR.....	61
PE BRAȚ.....	62
ARMATA MEA.....	63
SĂ DAU IERTARE.....	66
BRAȚE STRĂINE.....	71
PICIOARE 'NEGRITE.....	73

NESĂBUIȚI.....	74
SCRIJELIND ÎN PIELE.....	77
ÎNTREAGA LUME.....	78
SCUTUR DE PE GENE.....	80

E TIMPUL

Am vrut de mult să scriu,
Acum e timpul
Sau poate că-i final de drum?
Am vrut de mult să-ți spun
Și nu e simplu,
Scriind, parcă nici nu știu să-ți mai spun.

Te va dura ce-ai să citești,
În ale mele crude pagini
Ai să-ntâlnești figuri grotești,
Dureri morbide, visuri frânte
Și-o fantezie cu balauri.

În paginile astei cărți,
Vei regăsi doar zece zile
În care-am povestit mulți ani
De suferințe, lui, sterile.

Iar pe cotor va fi un nume
Și niciodată nu-l voi spune
Pe cel pe care-l port de-acum,
Când eu m-am stins printre fărâme.

ȚIPETE

De multe ori stăteam la geam
Nu să privesc, dar să ascult
Mașinile cum tot treceau
Ca urletul să nu-l aud.

De multe ori urlam și eu,
Părea că strig ca pe o scenă,
Dar piesa mea nu a avut
Decât final curgând pe venă.

De multe ori am vrut să urlu,
Dar începuse să îmi placă
Să văd sânge curgând, sperând
Că sufletul meu o să tacă.

TE-AM CUNOSCUT

Te-am cunoscut, o, blestemată!
Aveai să fii sortita mea
Pentru depresie condamnată
Ai fost, mereu, fetița mea.

Te-am cunoscut de dimineață,
Când m-ai legat de pat prea strâns
Să pot de-acolo să mai plec
Făr' să mă-nțepi,
Rău m-ai împuns.

La început nu-nțelegeam
Ce ai cu mine, ce să-ți fac?
Apoi ușor, ușor simțeam
Te credeam tristă, pui de drac.

Erai așa devoratoare
Că-mi controlai viața cu totul,
Foamea, setea și energia,
Și mutai iar și iarăși locul.

M-ai învățat că n-am controlul
Și l-ai preluat cum aveai chef,
Eu învățam ascunsă-n mine
Cum să încep să te iubesc.

Și-am început timid c-o rană,
N-am vrut să mor, doar să te uiți
Puțin și într-o altă parte,
Ca eu de jos să mă ridic.

Și ustura și mi-era bine,
Parcă simțeam că iar trăiesc
Și iar picam și iar în tine
Știam c-am să mă poticnesc.

Și mai treceau zilele negre,
Și iar mă mai iubeam puțin,
Cu fiecare urmă-n piele
Ai renunțat să ne-amintim.

De orice-a fost în viața noastră
Tu ai fost veci parte din mine,
Ai apărut de dimineață
Nu te-am primit, rămâi, în fine!

Cu tine-am învățat să mor
Și să trăiesc cu-adevărat,
Cu tine știu să putrezesc
Și să scurm iadul încrunțat.

Cu tine-am învățat să simt
Și să disting trupul de suflet,
Cu tine știu că, orice-aș face,
Dacă mi-e rău, omul nu-nduplec!

LBRIS

We know
books

